

Arrest

nr. 225 603 van 2 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 14 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VERSTRAETEN *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn te Teheran, Iran, op (...). U heeft de Iraanse nationaliteit en u bent sjiitisch moslim. U bent ongehuwd en u heeft geen kinderen.

U heeft uw gehele leven in Teheran gewoond, samen met uw familie. Jullie zijn een aantal keer binnen Teheran verhuisd. U geeft aan dat u opgroeide in een religieus klimaat. Uw ouders verblijven op heden op het laatste adres waar u ook verbleven heeft. Uw twee zussen en uw broer verblijven eveneens in Iran. Sinds uw aankomst in België heeft u nog sporadisch contact met uw ouders. U heeft een goed contact met uw oudste zus, uw jongere zus hoort u zelden. Aangezien uw broer huwde met een vrouw die twee kinderen had, werd hij door uw familie geïsoleerd en heeft hij alle contact verbroken.

Na uw middelbare diploma heeft u uw militaire dienst gedaan. Vervolgens heeft u zich ingeschreven aan de universiteit, maar u vond een job waardoor u bent gestart met werken. Uw werkgever aanvaardde niet om u enkele dagen per week vrij te geven, dus stopte u met studeren en ging u voltijds aan de slag bij 'Iran Khodro Company'. Dit bleef u doen tot minder dan een week voor uw definitief vertrek uit Iran.

U geeft aan dat u Iran diende te verlaten omwille van uw homoseksuele geaardheid. Sinds het begin van uw tienerjaren beseftte u dat u anders was dan uw klasgenoten. U werd zich er verder van bewust dat u niet geïnteresseerd was in vrouwen. Tijdens uw middelbare studie kreeg u voor het eerst notie van het begrip homoseksualiteit en kon u deze zaken verklaren. Uw eerste relatie had u met M. (...), tijdens uw militaire dienst, dit was een relatie van drie maanden. Uw tweede relatie was met Ma. (...), een collega in de Khodro Company met wie u ongeveer een jaar een relatie had. Op 14 farvardin 1396 (Westerse kalender 3 april 2017) werden u en Ma. (...) betrappt tijdens seksuele contacten in het bedrijf door de Inlichtingendienst, jullie seksuele contacten werden op film vastgelegd. Omwille hiervan werden jullie gearresteerd. Sindsdien werd u door M. S. P. (...), een agent van deze dienst, gechanteed zodat uw dossier niet naar de rechtbank gestuurd zou worden. Met de hulp van uw oudste zus, betaalde u hem. Hij bleef u verder chanteren en in ruil voor seks met hem zou hij uw dossier niet doorsturen naar zijn oversten. Door deze situatie had u het op psychologisch vlak moeilijk. Uw oom stuurde vanuit België een uitnodigingsbrief zodat u uw zinnen kon verzetten en van 23 december 2017 tot 23 januari 2018 kwam u naar België. Hoewel u reeds internationale bescherming wilde aanvragen, wilde uw oom niet dat er misbruik werd gemaakt van zijn uitnodigingsbrief. Na twee maanden in Iran werd u opnieuw opgebeld door M. S. P. (...) en chanteerde hij u opnieuw in ruil voor seks. U diende tevens in zijn huis te kuisen, af te wassen en voor de alcohol te betalen. Dit leven was niet meer mogelijk voor u.

Op 22 september 2018 verliet u Iran definitief met een toeristisch visum. Op dezelfde dag kwam u aan in België.

Bij een terugkeer naar Iran vreest u dat het misbruik door M. S. P. (...) verder gezet zal worden. U geeft aan dat na uw vertrek, tot tweemaal toe, agenten in burger naar uw ouderlijk huis kwamen om na te vragen waar u was.

In België ging u in december 2018 naar de organisatie RainbowHouse Brussels. U heeft tijdens uw verblijf in België ook verschillende websites/applicaties over homoseksualiteit bezocht op uw gsm. Op één van uw facebookpagina's staan er tevens twee organisaties en een evenement in verband met homoseksualiteit bij uw 'likes'.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw originele paspoort, shenasnameh, karte melli, werkattest, een regeling van afspraak bij de psycholoog en een psychologisch verslag, een medisch briefje, een printscreen van uw facebookpagina, een aanwezigheidsattest en een programmaboekje van RainbowHouse Brussels.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U verzocht het CGVS om te worden bijgestaan door een protection officer en tolk van het vrouwelijke geslacht (Vragenlijst CGVS punt 3 vraag 6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van uw verzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en werd u zowel een protection officer als een tolk van het vrouwelijke geslacht toegewezen.

Daarnaast blijkt uit het medisch verslag dat u neerlegt en uit uw verklaringen dat u problemen heeft met uw geestelijke gezondheid (CGVS p.2, 6). Dit wordt op zich niet betwist. Uit de voorgelegde documenten blijkt echter nergens dat u, omwille van uw medische toestand, niet in staat zou zijn op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze uw procedure te doorlopen en deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. U heeft tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS overigens ook zelf nergens aangehaald dat u, omwille van uw gezondheidssituatie, niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen. U formuleerde ook geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het onderhoud, dat op normale wijze heeft plaatsgevonden en waarbij er geen problemen werden vastgesteld (zie notities van het persoonlijk onderhoud in uw administratief dossier). Gelet op voorgaande moet dan ook worden besloten dat uw medische situatie niet van aard is om aan te tonen dat het standaard-procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich, voor uw medische situatie, toekomstige steunmaatregelen opdringen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u na het persoonlijk onderhoud bij het CGVS er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U

heeft niet kunnen overtuigen in uw seksuele geaardheid en de problemen die u hierdoor heeft gekend in Iran.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat u vaag en weinig diepgaand praat over het proces met betrekking tot uw gewaarwording van uw seksuele geaardheid. U geeft aan dat u voelde dat u sinds uw tienerjaren niet geïnteresseerd was in meisjes en dat u anders was dan uw klasgenoten (CGVS p.10). U geeft aan dat u tijdens de middelbare school notie kreeg van het begrip homoseksualiteit en dit verklaarde voor u de zaken (CGVS p.10). Wanneer u verder gevraagd werd door wat u zich voelt aangetrokken in mannen, zegt u zonder meer "Het is een inwendig gevoel, een gevoel in mijn hoofd. Ik ben geïnteresseerd in jongens, niet in meisjes." (CGVS p.10). Dit is echter een zeer oppervlakkig en weinig zeggend antwoord. Het CGVS kan van u verwachten dat u concreter en meer doorleefd antwoordt op deze vraag. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet altijd gemakkelijk is voor iemand om over diens seksuele geaardheid te spreken, mag men van een verzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel wel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft en hij hier diepgaand over kan vertellen. Het feit dat u slechts zeer oppervlakkig naar een gevoel verwijst, met name het gevoel dat u niet geïnteresseerd bent in vrouwen, kan het CGVS niet overtuigen in uw seksuele geaardheid. U gevraagd, wat u als Iranees en moslim voelde toen u begreep dat u homoseksueel was, verwijst u wederom zonder meer naar uw gevoel en dat u teleurgesteld was dat u uw gevoelens niet kon laten zien, wat andermaal een nogal sterotiep antwoord is (CGVS p.11). Gezien u geboren en getogen bent in een moslimland, waar homoseksualiteit verboden is en er een groot taboe op rust, kan er toch van u verwacht worden hierop een persoonlijk en genuanceerd antwoord te geven waarin u te kennen geeft welke impact een dergelijk gegeven nu precies op uw persoonlijk leven had en hoe u hiermee omging. U geeft aan dat u weet had van het lot van homoseksuelen in Iran, alsook hoe de Koran hiermee omgaat (CGVS p.10, 11), daarnaast geeft u aan dat u uit een religieuze familie komt (CGVS p.4-5). De loutere verwijzing dat u teleurgesteld was omdat u uw gevoelens niet kon laten zien, is in dit kader weinig overtuigend te noemen. U gevraagd of uw ouders zich vragen hebben gesteld over uw seksuele geaardheid, zegt u dat ze u opdroegen om met jongens te spelen in uw kindertijd maar dat u uw leven niet met het leven van andere jongens identificeerde en dat u zich hierdoor geïsoleerd voelde (CGVS p.11). Ook dit antwoord berust louter op het feit dat u zich anders voelde dan andere jongens, maar raakt wederom niet uw intrinsieke overtuiging.

Uw verklaringen worden verder in twijfel getrokken door het feit dat u aangeeft dat u hier in België actief op zoek ging naar websites en applicaties in kader van uw homoseksualiteit, maar wanneer u hierop werd doorgevraagd bleef het CGVS op haar honger zitten. Wanneer u gevraagd werd concreet deze websites en applicaties te benoemen, geeft u aan dat u op uw vorige mobiele telefoon deze websites/applicaties had staan, maar dat uw scherm gebroken was en dat u uw gsm niet meer bij u heeft (CGVS p.6). Daarenboven geeft u aan dat u zich deze niet kan herinneren vanwege de 'andere' taal (CGVS p.6-7). Aangezien u aangeeft dat u zelf actief op zoek ging naar deze applicaties, alsook dat u aan de organisatie RainbowHouse Brussels hierover informatie vroeg, alsook dat deze op uw gsm stonden (CGVS p.6-7), vindt het CGVS het weinig aannemelijk dat u geen enkele van deze applicaties kan benoemen. Dit komt uw geloofwaardigheid niet ten goede. Het feit dat u, in het kader van uw opmerkingen op de door u opgevraagde notities, de applicaties bij naam noemt, komt rijkelijk te laat en kan de bovenstaande vaststelling door het CGVS niet ombuigen. Bovendien blijkt dat één van de applicaties uw eigen naam zou dragen (antwoord op opgevraagde notities dd. 23 januari 2019 punt 3), een reden te meer dat er van u verwacht kan worden deze eerder benoemd te hebben. Volledigheidshalve wilt het CGVS ook toevoegen dat het neerleggen van een aanwezigheidsattest en het programmaboekje van RainbowHouse Brussels, niet overtuigt in uw intrinsieke overtuiging om welke reden u naar deze bijeenkomsten ging. U geeft aan dat u op aanraden van een biseksuele vriend uit het opvangcentrum met deze organisatie in contact kwam (CGVS p.6). Het louter verwijzen dat u, ondanks de taalbarrière, het gevoel heeft dat u wordt begrepen en dat deze bijeenkomsten uw morele welzijn op een positieve manier beïnvloeden (CGVS p.6), volstaat tevens niet om te overtuigen in uw seksuele geaardheid. Het CGVS vindt het bovendien opmerkelijk dat u geen enkele naam kan noemen van personen die u daar ontmoet heeft, zelfs niet van de 'manager' met wie u een gesprek van 15 à 20 minuten had (CGVS p.7). Dit doet toch verdere vragen rijzen over uw betrokkenheid. U geeft aan dat u tijdens de bijeenkomsten communicatieproblemen ervaarde (CGVS p.6-7), maar het CGVS dient op te merken dat u er wel in slaagt om een gesprek van 15 à 20 minuten aan te knopen met de 'manager', dat u info vroeg aan deze organisatie of ze u in contact konden brengen met websites en u hierover info konden geven (CGVS p.7). Hierdoor worden toch wel een aantal vraagtekens geplaatst bij uw bewering.

Verder werd u tijdens het overlopen van de personalia gevraagd wat uw burgerlijke stand was op het moment van het persoonlijk onderhoud en geeft u aan dat u single bent (CGVS p.4). U gevraagd of u in het verleden relaties heeft gehad, zegt u van niet (CGVS p.4). Evenwel blijkt tijdens het persoonlijk

onderhoud dat u in het verleden twee relaties kende, één van drie maanden met een man tijdens uw militaire dienst, en één van een jaar tijdens uw werk (CGVS p. 3, 8, 10). U met deze discrepantie geconfronteerd zegt u "Wanneer ik zei dat ik geen relatie had, dat ik niet getrouwd was, bedoelde ik met een vrouw" (CGVS p.10). Nergens blijkt dat het CGVS in haar vraag doelde op relaties met vrouwen (CGVS p.4). Het feit dat u zonder meer "Nee" (CGVS p.4) antwoordde op de vraag of u in het verleden relaties had gehad, vindt het CGVS dan ook niet aannemelijk wanneer u aangeeft dat u twee relaties heeft gehad, waarvan de laatste toch wel een geruime tijd duurde. Het feit dat u deze niet vermeldt op de vraag of u in het verleden relaties had, komt uw geloofwaardigheid niet ten goede. Deze discrepantie is opvallend in het licht van de door u afgelegde verklaringen.

Verder is er de vaststelling dat u reeds in België was van 23 december 2017 tot 23 januari 2018 zonder uw nood aan bescherming ten overstaan van de Belgische asielinstanties kenbaar te maken (CGVS p.3, 9, 10, stempels in origineel neergelegd paspoort). U geeft als verschoning aan dat u op basis van een uitnodigingsbrief van uw oom in België was en dat uw oom u overtuigde om terug te keren naar Iran aangezien zijn uitnodigingsbrief niet misbruikt mocht worden, wat u bovendien herhaalt als reactie op de door u opgevraagde notities van het persoonlijk onderhoud (CGVS p.5, 9, antwoord op opgevraagde notities dd. 23 januari 2019 punt 1). Wanneer u een dermate vrees heeft voor vervolging in Iran omwille van uw homoseksualiteit en omwille van de door u beweerde problemen, is het totaal niet aannemelijk, om niet te zeggen ongeloofwaardig, dat u, terwijl u zich in een veilige omgeving bevindt, terugkeert naar het land waar u vervolging vreest en u uw geaardheid niet openlijk kunt beleven. Het is totaal niet geloofwaardig dat u dit risico neemt, te meer u aangeeft dat u reeds tijdens uw eerste verblijf in België wel degelijk internationale bescherming wou aanvragen en u zich met andere woorden dus bewust was van uw bijzondere precaire situatie bij een terugkeer naar Iran omwille van uw homoseksualiteit en de door u beweerde problemen (CGVS p.5, 9, antwoord op opgevraagde notities dd. 23 januari 2019 punt 2). Het CGVS tilt zwaar aan het feit dat u na het eerste bezoek in België bent teruggekeerd naar uw herkomstland, daar dit niet te rijmen valt met de door u beweerde vrees. De geloofwaardigheid aangaande uw seksuele geaardheid en uw beweerde problemen die u hierdoor meemaakte, wordt hierdoor in sterke mate ondermijnd. Het feit dat u aangeeft dat uw oom u overtuigde om terug te keren, aangezien zijn uitnodigingsbrief niet misbruikt mocht worden, en dat hij zelfs meeliep met u tot aan de gate om er zeker van te zijn dat u daadwerkelijk zou terugkeren (CGVS p.5, 9, antwoord op opgevraagde notities dd. 23 januari 2019 punt 1), biedt hiervoor geen afdoende verschoning. Bovendien stelt het CGVS vast dat u tijdens uw eerste bezoek zonder meer berustte in de wil van uw oom, en heeft u nagelaten zelf een oplossing te zoeken voor uw situatie. U geeft aan dat u enkel op uw oom rekende omdat u niemand hier kende (CGVS p.9). Ook uw passieve houding met betrekking tot het zoeken van een oplossing en zonder meer terugkeren, ondermijnt de door u beweerde vrees. Er kan van u verwacht worden in het kader van uw beweerde vrees en het feit dat u zich bewust was van hoe er in Iran wordt omgegaan met homoseksuelen (CGVS p.12), dat u naar effectieve oplossingen gezocht zou hebben om te ontsnappen aan een terugkeer naar het land van uw vrees. U geeft aan dat M. S. P. (...) u steeds chanteerde om uw dossier door te sturen naar zijn oversten en dat een executie hierdoor zich zou kunnen opdringen. Het risico dat u neemt door een terugkeer naar Iran valt bijgevolg totaal niet te rijmen met de door u beweerde dreiging die boven uw hoofd hing. U kon er zich immers op geen enkele manier van vergewissen of M. S. P. (...) zijn dreiging zou uitgevoerd hebben of niet, te meer daar u aangeeft dat hij in het bezit was van bewijsmateriaal. Ook deze vaststelling komt uw geloofwaardigheid andermaal niet ten goede.

Bovendien is er de vaststelling dat u dan na uw terugkeer naar Iran einde januari 2018 nog tot september 2018 heeft gewacht met Iran op een legale manier te verlaten (CGVS p.4, 5, stempels in paspoort). Ook dit is niet verenigbaar met het gedrag dat een persoon stelt wanneer hij een gegronde vrees voor vervolging heeft. U steekt het op loutere administratieve redenen waarom u pas twee tot drie maanden voor uw vertrek in september 2018 opnieuw naar de ambassade ging om een visum aan te vragen (CGVS p.10). U gevraagd of er geen andere mogelijkheden waren om het land te verlaten, geeft u aan dat dit de enige mogelijkheid was voor u, dat u enkel 'het proces voor visum voor België' kende (CGVS p.10). Ook dit gedrag en uw verklaringen vindt het CGVS totaal niet aannemelijk in het kader van de door u beweerde vrees. Aangezien u er zich tijdens uw eerste bezoek aan België reeds van bewust was dat u nood had aan internationale bescherming, is het niet aannemelijk dat u na uw terugkeer nog een periode van acht maanden in Iran verbleef op uw gewoonlijke verblijfplaats (CGVS p.3, 10). Wanneer u een dermate grote vrees heeft kan er van u verwacht worden dat u effectievere pogingen ondernomen zou hebben om uzelf in veiligheid te brengen. Gezien het geheel van bovenstaande observaties weigert het CGVS u de vluchtelingenstatus toe te kennen en wordt u tevens de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Volledigheidshalve dienden de door u neergelegde documenten besproken te worden. Uw originele paspoort, shenasnameh en karte melli hebben betrekking op uw identiteit en herkomst. Deze worden door het CGVS niet in twijfel getrokken. Het werkattest dat u neerlegt heeft betrekking op uw

professionele bezigheden in Iran die tevens niet in twijfel worden getrokken. Uit dit document worden geenszins uw verklaringen, dat u problemen kende in uw bedrijf omwille van uw seksuele geaardheid, gestaafd. Het document dat u neerlegt in verband met uw afspraak met de psycholoog en het psychologische verslag van 20 januari 2019, wordt door het CGVS niet betwist, al zijn daar evenmin de door u beweerde problemen uit af te leiden. Het programmaboekje dat u neerlegt, alsook het attest van aanwezigheid bij de organisatie RainbowHouse Brussels wordt door het CGVS ook niet in verband gebracht met uw persoonlijke vrees, daar u dit van eender wie en om eender welke reden verkregen kan hebben. Het document dat u neerlegt met een medische vaststelling wordt tevens niet betwist, maar hieruit blijkt evenmin dat deze vaststellingen gelieerd zijn aan de persoonlijke problemen die u uiteenzette. Deze documenten kunnen dan ook niet bovenstaande appreciatie in positieve zin ombuigen.

Tot slot wilt het CGVS nog opmerken dat er op uw naam vier facebookaccounts gevonden werden en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd (CGVS p.7, antwoord op opgevraagde notities dd. 23 januari 2019 punt 4). Enkel op het account waarvan u via uw sociaal assistent op 11 januari 2019 een printscreen doorstuurde, worden zaken aangetroffen die in verband staan met uw beweerde seksuele geaardheid. Zo blijkt dat bij uw 'likes' twee organisaties en een evenement staan die betrekking hebben op homoseksualiteit. Aangezien u niet heeft kunnen overtuigen in uw seksuele geaardheid, gezien bovenstaande uitgebreide motivering, wijst dit in uw geval op een louter opportunistisch karakter. Bovendien stelt het CGVS vast dat uw netwerk op dit account slechts op '5' vrienden een weerslag heeft, wat verdere vragen doet rijzen over het karakter van dit betreffende account. Ten slotte kan er van verzoekers om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden om bepaalde posts of foto's die een negatieve invloed zouden hebben op een terugkeer, in geval van een effectieve terugkeer, zelf te verwijderen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het evenredigheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. X; RvS 15 februari 2007, nr. X). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd

aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissing op omstandig wijze gemotiveerd wordt waarom geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden vrees bij een terugkeer naar Iran omwille van haar homoseksuele geaardheid. Meer bepaald wordt vooreerst vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden seksuele geaardheid gelet op haar vage en weinig diepgaande verklaringen over het proces met betrekking tot haar gewaarwording van haar seksuele geaardheid, haar vage en niet doorleefde verklaringen over haar activiteiten in België die verband houden met haar voorgehouden seksuele geaardheid en haar inconsistente verklaringen aangaande de vraag of zij in het verleden relaties had gehad. Verder wordt nog gemotiveerd dat de vaststelling dat verzoekende partij reeds in België was van 23 december 2017 tot 23 januari 2018 zonder dat zij toen haar nood aan bescherming ten overstaan van de Belgische asielinstanties kenbaar maakte en de vaststelling dat zij na haar terugkeer naar Iran einde januari 2018 nog tot september 2018 heeft gewacht met Iran op een legale manier te verlaten haaks staan op de door verzoekende partij voorgehouden vrees voor vervolging.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen argumenten bijbrengt die van aard zijn de motivering van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen.

2.2.4.1. Daar waar verwerende partij meent dat zij vage en weinig diepgaande verklaringen aflegt over het proces met betrekking tot haar gewaarwording van haar seksuele geaardheid, bemerkt verzoekende partij dat hier *“geen pasklaar antwoord”* op bestaat en dat haar gevoelens voor haar duidelijk zijn, met name dat zij geïnteresseerd was in jongens en niet in meisjes. Bovendien houdt verwerende partij geen rekening met het feit dat het niet gemakkelijk is om hierover te praten. Verzoekende partij benadrukt dat zij uit een zeer conservatieve en religieuze familie komt en opgegroeid is in Iran, een land waar homoseksualiteit verboden is. Tevens wijst verzoekende partij op haar introverte persoonlijkheid en verwijst zij in dit verband naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV 12 januari 2017, nr. X) waarin geoordeeld werd dat bij de beoordeling rekening gehouden moet worden met de introverte natuur van een verzoeker en zijn terughoudendheid om zijn homoseksualiteit kenbaar te maken. Ten slotte merkt verzoekende partij nog op dat verwerende partij nagelaten heeft verdere vragen hierover te stellen, waardoor verzoekende partij bezwaarlijk verweten kan worden dat zij stereotype antwoorden zou hebben gegeven.

2.2.4.2. De Raad is evenwel van oordeel dat verwerende partij terecht vaststelt dat verzoekende partij vage en weinig diepgaande verklaringen aflegt over het proces met betrekking tot haar gewaarwording van haar seksuele geaardheid. Meer bepaald wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoekende partij er zich toe beperkt aan te geven dat zij sinds haar tienerjaren niet geïnteresseerd was in meisjes en dat zij anders was dan haar klasgenoten, dat zij tijdens de middelbare school notie kreeg van het begrip homoseksualiteit en dit voor haar de zaken verklaarde en, wanneer zij verder gevraagd werd door wat zij zich voelt aangetrokken in mannen, dat het een inwendig gevoel in haar hoofd is en dat zij geïnteresseerd is in jongens, niet in meisjes. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat aan verzoekende partij meerdere vragen werden gesteld teneinde te peilen naar het proces van haar gewaarwording van haar seksuele geaardheid, doch dat verzoekende partij telkens uitermate op de oppervlakte bleef en niet verder kwam dan stereotype en weinig persoonlijke antwoorden (administratief dossier, stuk 7, notities CGVS, p. 10-11). Dat haar weinig concrete antwoorden te wijten zouden zijn aan het feit dat hierover onvoldoende vragen werden gesteld, kan dan ook niet door de Raad worden bijgetreden. Waar verzoekende partij aanhaalt dat het niet gemakkelijk is

om hierover te spreken, duidt de Raad er evenwel op dat in de bestreden beslissing in dit verband reeds terecht wordt opgemerkt dat van een verzoeker die zichzelf identificeert als homoseksuel niettemin verwacht mag worden dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft en hij hier diepgaand over kan vertellen. Gezien verzoekende partij voorts geboren en getogen is in een moslimland, waar homoseksualiteit verboden is en er een groot taboe op rust, kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij een persoonlijk en genuanceerd antwoord kan geven waarin zij te kennen geeft welke impact een dergelijk gegeven nu precies op haar persoonlijk leven had en hoe zij hiermee omging, hetgeen echter niet het geval is. Haar introverte persoonlijkheid doet hieraan geen enkele afbreuk. Door slechts zeer oppervlakkig naar een gevoel te verwijzen, met name het gevoel dat zij niet geïnteresseerd is in vrouwen, overtuigt verzoekende partij allerminst van haar homoseksuele geaardheid.

De Raad wijst er nog op dat waar verzoekende partij verwijst naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dergelijk arrest geen bindende precedentswaarde heeft, gelet ook op het feit dat elke asielaanvraag individueel moet worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt, alwaar verzoekende partij in gebreke blijft.

2.2.5.1. Daar waar verwerende partij geen geloof hecht aan haar verklaringen dat zij in België actief op zoek ging naar websites en applicaties in het kader van haar homoseksualiteit, oppert verzoekende partij dat verwerende partij ook hier geen rekening houdt met het gegeven dat het voor haar moeilijk is om hierover te praten.

2.2.5.2. De Raad meent evenwel dat redelijkerwijze van verzoekende partij verwacht mag worden dat wanneer zij zelf aangeeft dat (i) zij hier in België actief op zoek ging naar websites en applicaties in het kader van haar homoseksualiteit, (ii) zij aan de organisatie *RainbowHouse Brussels* hierover informatie vroeg, en (iii) deze applicaties op haar gsm stonden, zij spontaan concrete voorbeelden zou kunnen opnoemen van dergelijke websites/applicaties, *quod non in casu*. Waar verzoekende partij opmerkt dat het voor haar moeilijk is om hierover te praten, bemerkt de Raad evenwel dat verzoekende partij zelf aangaf dat zij naar dergelijke websites/applicaties opzoek ging en dat zij deze op haar gsm had, waardoor niet ingezien kan worden waarom zij dan vervolgens geremd zou zijn om concrete voorbeelden op te noemen van deze websites/applicaties.

2.2.6.1. Verder onderstreept verzoekende partij nog dat zij nog steeds "*heel erg actief*" is in de LGBT *community* in Brussel en er deelneemt aan verschillende activiteiten. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij een attest van het *Rainbow House* van 6 maart 2019 (bijlage 2).

2.2.6.2. De Raad bemerkt vooreerst dat in de bestreden beslissing een aantal pertinente vaststellingen worden gedaan die de (oprechte) betrokkenheid van verzoekende partij bij de vereniging *Rainbow House* ondergraven. Meer bepaald wordt vastgesteld dat verzoekende partij geenszins blijkt geeft van een intrinsieke overtuiging in haar hoofde om welke reden zij naar de bijeenkomsten van deze vereniging ging en dat verzoekende partij verder geen enkele naam kan opnoemen van personen die zij daar ontmoet heeft, zelfs niet van de 'manager' met wie zij een gesprek van 15 à 20 minuten had. Door louter te herhalen dat zij actief is in de LGBT *community* in Brussel en dat zij er deelneemt aan verschillende activiteiten, stelt zij geenszins de motivering dat in hoofde van verzoekende partij geen sprake is van een oprechte betrokkenheid in een ander daglicht.

Wat betreft het attest van het *Rainbow House* van 6 maart 2019 (bijlage 2 van het verzoekschrift), waarin gesteld wordt dat verzoekende partij op regelmatige basis deelneemt aan hun activiteiten, onderstreept de Raad dat hierboven reeds werd vastgesteld dat uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat van een oprechte betrokkenheid geen sprake is. Dergelijk aanwezigheidsattest toont geenszins aan dat verzoekende partij ook omwille van oprechte redenen deelneemt aan de activiteiten.

2.2.7.1. Inzake de motivering dat verzoekende partij nagelaten heeft haar nood aan internationale bescherming aan de Belgische asielinstanties kenbaar te maken tijdens haar verblijf in België van 23 december 2017 tot 23 januari 2018, herhaalt verzoekende partij dat zij een introverte persoon is, die niet mondig is en erg verlegen is. Bovendien was haar oom toen nog niet op de hoogte van haar homoseksuele geaardheid. Ook had zij ten aanzien van haar familie in Iran, die evenmin op de hoogte is van haar homoseksuele geaardheid, niet kunnen verklaren waarom zij niet terugkeerde naar Iran.

2.2.7.2. De Raad wijst verzoekende partij evenwel op de terechte motivering in de bestreden beslissing dat het, wanneer verzoekende partij een dermate vrees heeft voor vervolging in Iran omwille van haar homoseksualiteit en omwille van de door haar beweerde problemen, totaal niet aannemelijk om niet te zeggen ongeloofwaardig is dat zij, terwijl zij zich in een veilige omgeving bevindt, terugkeert naar het land waar zij vervolging vreest en zij haar geaardheid niet openlijk kan beleven, temeer nu zij aangeeft dat zij reeds tijdens haar eerste verblijf in België wel degelijk internationale bescherming zou aanvragen en zij zich met andere woorden dus bewust was van haar bijzondere precaire situatie bij een terugkeer naar Iran omwille van haar homoseksualiteit en de door haar beweerde problemen. Waar verzoekende partij opmerkt dat haar oom toen nog niet op de hoogte was van haar homoseksualiteit en dat zij verder ook ten aanzien van haar familie in Iran niet had kunnen verklaren waarom zij niet terugkeerde naar Iran, bemerkt de Raad dat in de bestreden beslissing reeds wordt geduid op de passieve houding van verzoekende partij met betrekking tot het zoeken van een oplossing zodat zij toch een verzoek om internationale bescherming had kunnen indienen. Dat zij in de door haar omschreven omstandigheden zonder meer terugkeert naar Iran, is geheel ongeloofwaardig. Haar introverte persoonlijkheid doet hieraan geen afbreuk, gelet op de beweerde ernst van de situatie waarin zij zich bevond.

2.2.8. De Raad wijst ten slotte nog op de motivering in de bestreden beslissing dat de vaststelling dat verzoekende partij na haar terugkeer naar Iran einde januari 2018 nog tot september 2018 heeft gewacht om Iran op een legale manier te verlaten verder de door haar beweerde vrees ondergraaft. Verzoekende partij onderneemt in haar verzoekschrift geen enkele poging om deze motivering met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waardoor deze onverminderd overeind blijft.

2.2.9. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij, inclusief haar voorgehouden seksuele geaardheid, geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.10. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.11. Per aanvullende nota van 23 mei 2019 brengt verzoekende partij volgende stukken bij: een brief van de oom van verzoekende partij (stuk 1), twee attesten van Rainbow House van 06/03/2019 en 18/04/2019 waarin wordt gesteld dat verzoekende partij er nog regelmatig activiteiten bijwoont (stukken 2 en 3), foto's van verzoekende partij tijdens de Pride Parade te Brussel van 18/05/2019 (stuk 4), een brief van de vriend van verzoekende partij C. D. die de Belgische nationaliteit heeft (stuk 5) en een psychologisch attest van 19/04/2019 waaruit blijkt dat verzoekende partij psychologische begeleiding volgt in België (stuk 6).

Per aanvullende nota van 31 juli 2019 brengt verzoekende partij volgende documenten bij: een attest van Rainbow House te Brussel (stuk 7) waarin wordt gesteld dat zij op regelmatige basis de activiteiten bijwoont, foto's – die eveneens op Facebook, Instagram en YouTube werden gepubliceerd – van haar deelname aan de Pride Parade in Brussel en van haar activiteiten van Rainbow House (stukken 13-16), een handgeschreven tekst van haar vriend C. D. die de Belgische nationaliteit heeft (stuk 8), foto's van hen beide (stuk 17) en een attest dat zij haar werk heeft moeten verlaten (stuk 12). *“Vervolgens legt verzoekende partij nog een psychologisch attest neer dd. 11/07/2019 en een email, geschreven door zijn psychologe, gericht aan het opvangcentrum. (zie stukken 9 en 10)*

Hierin vermeldt de psychologe dat verzoeker problemen heeft met andere bewoners omwille van zijn homoseksuele geaardheid. Het is zelfs zo extreem dat verzoeker het opvangcentrum wilt verlaten. (zie

stuk 11) de aanvraag voor een transfer is reeds verstuurd naar Fedasil.” (aanvullende nota, 31 juli 2019, p. 3).

Bij aanvullende nota van 14 augustus 2019 worden nog foto's en filmpjes van de Antwerp Pride van augustus 2019 neergelegd (stukken 18 en 19).

De Raad is evenwel van oordeel dat deze stukken geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Wat betreft de verklaring van haar oom (stuk 1), stelt de Raad vast dat hierin louter door de oom van verzoekende partij bevestigd wordt dat hij verzoekende partij vroeg terug te keren naar Iran omdat verzoekende partij met zijn uitnodiging naar België was gekomen en hij zijn mogelijkheid om familieleden uit Iran uit te nodigen niet wilde kwijtspelen. Hiermee wordt evenwel geen enkele afbreuk gedaan aan de motivering in de bestreden beslissing dat het gezien de door verzoekende partij beweerde omstandigheden allerm minst aannemelijk is dat verzoekende partij vervolgens ook zonder meer terugkeert naar Iran.

Omtrent de brieven van ene C. D. (stukken 5 en 8), de vriend van verzoekende partij, bemerkt de Raad dat aan dergelijke getuigenis afkomstig van een vriend geen enkele objectieve bewijswaarde kan worden toegekend en geenszins volstaat om de motivering dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden homoseksuele geaardheid in een ander daglicht te stellen. De bijgebrachte foto van verzoekende partij met deze persoon kan hoogstens aantonen dat verzoekende partij bevriend is met deze persoon.

Wat nog het psychologisch attest van 19 april 2019 betreft (stuk 6), stelt de Raad vast dat hieruit slechts blijkt dat verzoekende partij psychologisch wordt opgevolgd. Het attest verwijst enkel naar de verklaringen van verzoekende partij zelf – zij verklaart dat zij moeilijkheden heeft om diepgaand te praten over haar homoseksualiteit en dat zij last heeft van stress, slapeloosheid en hoofdpijn – en stelt vervolgens dat enige omzichtigheid geboden is bij de beoordeling van de verklaringen van verzoekende partij. Evenwel blijkt nergens uit het attest dat dit besluit op meer gebaseerd is dan op de eigen verklaringen van verzoekende partij en dat enig diepgaand psychologisch onderzoek plaatsvond. Ook het tweede psychologische attest van 11 juli 2019 (stuk 9) beperkt zich tot de opsomming van de door verzoekende partij aangegeven symptomen en houding en de summiere herhaling van de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten. Deze attesten volstaan dan ook allerm minst om de vaststellingen in de bestreden beslissing en in onderhavig arrest in een ander daglicht te stellen.

Betreffende de overige door verzoekende partij bijgebrachte stukken waarmee zij haar seksuele geaardheid tracht aan te tonen, wijst de Raad erop dat – zoals hoger aangetoond – aan de homoseksuele geaardheid van verzoekende partij niet het minste geloof kan worden gehecht waardoor haar uitgesproken activisme in België ten bate van de homoseksuele gemeenschap en het zich veelvuldig uiten als zijnde homoseksueel in België een louter opportunistisch karakter heeft teneinde zich op deze wijze te verzekeren van een verblijfsmachtiging in het Rijk. Daargelaten de vraag of het door verzoekende partij op sociale media geplaatste foto- en filmmateriaal de Iraanse autoriteiten zou kunnen doen besluiten tot de onomstotelijke vaststelling dat verzoekende partij een homoseksueel betreft, kan door de Raad niet worden ingezien waarom de Iraanse autoriteiten iemand die zich om opportunistische redenen uitte voor homoseksueel en die *in se* geen homoseksuele geaardheid heeft en zich derhalve aldus niet zal uiten in Iran, louter om dit opportunistisch gedrag zal worden vervolgd. Verzoekende partij toont dit evenmin aan.

2.2.12. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 14), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 4 januari 2019 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.13. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat het asielrelaas van

verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.14. Verzoekende partij maakt evenmin een schending van het evenredigheidsbeginsel aannemelijk. De Raad oordeelt dat het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel niet is geschonden daar de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat *in casu* niet het geval is.

2.2.15. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT